

שיא ריית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון תי"ג | פרשת כי תצא תש"פ

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
20:24	18:32	ת"א - בני ברק
20:23	18:49	לונדון
21:08	19:34	ניו יורק
20:47	19:13	הזמנים לפי שיטת ר"ת

073-3834583

קול קהילתנו

התעשייה והפאנל בחצר הקודש

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

זכור את אשר עשה לך עמלק וכו'. מובא במדרש תהלים (מזמור ה) רבי בנאה פתח 'מאזני מרמה תועבת ה' [ואבן שלמה רצונו] (משלי יא, א), אם ראית דור שמידותיו שקר - דע! שהמלכות מתגרה באותו דור. לכאורה, מה הקשר בין עמלק לשקר הזה, ומה מדה כנגד מדה יש בו, אלא עמלק הוא הכופר בהשגחה פרטית ומקרר מאמונה, וכן הפוגם במשקלותיו - פוגם באמונה שהיא המלכות, לכן בא ענשו שהמלכות מתגרה בדורו.

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע פרשת כי תצא תשמ"ז

השקר של עמלק

עקובה ועתיקה לנו עם הדעה המכזיבה הזו. **ואלו הם** דברי המדרש 'אם ראית דור שמדותיו שקר דע שהמלכות מתגרה בו'. השקרן, במיוחד כאשר מרמה במשקלות ובעסקים, מראה שיש לו, באופן ברור פגם באמונה, שהיא פגם במידת המלכות דקדושה, כי הוא כופר שמלכותו בכל משלה, ואפילו בפרטים הקטנים ביותר. ואם היה מאמין היה ממתין לישועת ה' ולא היה מחפש להגדיל את הונו על ידי מאזני מרמה. ולכן ענשו מידה כנגד מידה כמו שהוא פגם במדת המלכות, הרי שמדת המלכות עצמה היא הנפרעת ממנו, כי כאמור, פגמו מגיע עד המלכות. וממשיך הכתוב ואומר 'ואבן שלמה רצונו' כי זהו באמת רצונו יתברך שמו - שנאמין בכל ענינינו שהכל בהשגחה פרטית מאתו יתברך, והאדם המאמין בזה ממילא גם אינו מרמה באבני המשקל.

והמשכיל על דבר אמות, יבין מעצמו, שאין אדם היכול להבין כל דבר בשכלו, כי כיון שהנהגת העולם היא בהשגחה פרטית מאתו יתברך, הרי שהיא מסורה אל הרצון העליון בלבד, ואין אפשרות לאדם הגשמי והמוגבל להשיג בשכלו האנושי כל דבר, רק עלינו להתחזק ולהבין מקרא שכתוב (דברים יג, יג) "תמים תהיה עם ה' אלקיך" וכמו שפירש רש"י, "התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ואל תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו".

צריך לקלס לבורא - 'כל הנשמה תהלל י-ה' כל הנשימה תהלל י-ה". וכך אומרים בכל יום "מוודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמת" וכו'. **אך צריך להזהר** שלא תהיה האמירה מן השפה ולחוץ ללא התבוננות, ובחיים הרגילים נטעה לחשוב כי כך הוא סדר וטבע העולם ללא התפעלות מהחסד העצום שנשמתנו חזרה לנו, אך על ידי אמירה נכונה מעומק הלב, נחוש את החסד הזה בכל יום ויום במהות הפנימית שלנו.

וכתב רמב"ן (סוף פרשת בא) 'אין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם'. ומדבר שם אודות הניסים הנסתרים, שאינם נראים ככאלו, אבל מושגחים בהשגחה פרטית.

אמונה זאת, ביקש עמלק לעקור מישראל, כדברי רש"י על הפסוק: "אשר קרך - לשון מקרה", זה עמלק: להחדיר כאילו העולם מתנהל מאליו במקרה על פי הטבע. את העמלק הזה המבקש לקרנו מאמונתנו, נצטוינו למחות את זכרו, לבל ידבק בנו מאומה מדעה כוזבת זו. רק נשריש בתודעתנו, כי יש מנהיג לבירה הצופה ומשגיח על כל עניני העולם בהשגחה פרטית.

על מלחמה זו מרמזת פרשתנו - "כי תצא למלחמה על אויבך" וגו' - 'במלחמת הרשות הכתוב מדבר' (וש"י), זאת מלחמה עם הדעות הכוזבות, המפתות את המחשבה לראות במקרי העולם אך טבע והתנהלות מקרית, מלחמה

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים". מובא במדרש תהלים (מזמור ח) רבי בנאה פתח 'מאזני מרמה תועבת ה' [ואבן שלמה רצונו] (משלי יא, א), אם ראית דור שמידותיו שקר - דע! שהמלכות מתגרה באותו דור, מה טעם? מאזני מרמה תועבת ה', וכתוב אחריו, בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה". לכאורה, הרי יודעים אנו שכל הענשים שהקדוש ברוך הוא מעניש לעוברי רצונו, הם מדה כנגד מדה, לכן שומה עלינו להבין את השייכות שבין מדות שקר לכן דהמלכות מתגרה, ואשר לכן העונש על קלקול המדות הוא שהמלכות מתגרה. וביותר זקוקים אנו להבין, מה ענין מצות זכירת עמלק, מה טעם יש בזה שזכור אנו היום את מלחמת עמלק שאירעה בעבר?

נאמינים בני נאמינים אנו, שהקדוש ברוך הוא משגיח על עולמו בהשגחה פרטית, וכל פרט הקטן ביותר הנעשה בעולם, אינו נעשה מאליו בדרך הטבע, אלא הכל ממנו יתברך, ולכן 'הטבע' בגימטריא 'אלהים', להורות, שאפילו הנראה כטבע פשוט, הכל ממנו. ועלינו לשנן ולהחדיר בתודעה אשר "אין עוד מלבדו" (דברים ז, לה), והכל נעשה בכח האלוקי, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה (חולין ז' ע"ג), ואין כל עשב ועשב שאין לו מלאך הממונה עליו ואומר לו גדל (ב"ר י, ו) ולכן אמרו במדרש (ב"ר יז, ט) "על כל נשימה ונשימה שאדם נושם

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת כי תצא תשע"ה

הימים הללו, לימי חשבון הנפש לפשפש בכל מעשינו ובכל דרכינו, הן בדברים החמורים והן בדברי הרשות. ואולי זאת הכונה נמי מה שאנו אומרים בתפילת מנחה בערב ראש השנה, ותהי אחריתה וראשיתה כשנים הטובות וגו', רצ"ל, כיון שהכל הולך אחר החיתום, הוי כל ראשית השנה תלויה באחרית השנה, ואיתא באריכות בפרשתינו בספה"ק "שם משמואל" (שנת תר"פ) להגה"ק מסכאטשוב זי"ע, דניצוח עם ישראל את אויביהם, היא מחמת צלם האלהים החופף עליהם, ובזמן שישראל נוהגין סלסול אפי' בדבר הרשות, ומקדשין עצמן במותר להם, ומקיימין המצוה בכל דרכיך דעהו, שורה עליהם הצלם האלהים, ויוצאין למלחמה ונוצחין, ודוגמת המלחמה עם האויבים דלמטה, היא המלחמה עם האויבים מלמעלה, ואם יתאחדו כל ישראל כאחד, אזי תשרה עליהם הצלם האלהי בשלימותו, ומפחדם יגורו המקטריגים, אבל זה אי אפשר אלא ע"י שמירת דבר הרשות, וקיומו באופן שבכל דרכיו, תיזכר שמו ית' לפניו, וע"כ עיקר קטרוגם בראשונה, הם על דברי הרשות ומחמת קטרוג זה, מוצאים הם מקומם לקטרוג ח"ו יותר, ע"כ תו"ד.

וממילא, בבוא עתה העת הנכבד, להסיר מעלינו כל המקטריגים והמסכים המבדילים בינינו לבין אבינו שבשמים, יעוצה לנו מדברי צדיקי קדמאי הנ"ל, להתחזק ביותר בדברי הרשות, שהם הם התבלין העיקרי כנגד תחבולות היצר ומעללותיו, ובזאת נבוא לאהבה את ה' אלהינו בכל לבנו ונפשנו, ובזכות קיום המצוה עשה דואהבת את ה' אלהיך, נזכה לההבטחה הנשגבה של ונתנו ה' אלהיך בידך. וכבר הארכנו בדבר זה במאמרינו (פרשת שפטים) ערך החיוב של מלך בישראל, לעבוד את בוראו מתוך אהבה, כיון שאין בידו מי יאמר לו מה יעשה ומה יפעל, אלא הכל בא מרצונו הטוב, כמו"כ, אם ילחם האדם בדברי הרשות, איגלא מילתייהו שהוא מלך על יצרו. וזהו שאנו אומרים בפיט לראש השנה "צדקם ברחמים ופקדם לטובה, מלך" רצ"ל, שבזכות שהנהגתינו תהא כמלך שהוא ברשותו, אזי תהא לנו פתחון פה לבקש מאת ה', שיצדיקנו בדיו, ויפקדנו לטובה ולברכה, כיון שניכרים הדברים במעשיו שהוא שליט על יצרו בכל ארחותיו.

ותערב לפני עתירתינו, שתתקבל עבודתינו ותפלתנו לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ויקבל תחנונינו כליל כעולה וכקרבן, וכהיום הזה יאמצינו ויתמכינו בימין צדקו, למען נוכל לזכות ביום דין, עדי יבוא במהרה משיח צדקינו וגואלינו, אמן.

ושבעת וגו' ורם לבבך, ונאמר (משלי לט) פן אשבע וכחשתי... אמר, כי כאשר ישבר אדם תאוותו גם בדברים המותרים, בזה תצליח הנפש, והמדה הזאת תערב לה, כי ירים השכל ידו וגבר. ותועבת כסילים סור מרע - הכסילים אשר אינם שוברים תאוותם ורודפים תמיד תענוגות בני אדם, כי תפגע תאוותם בדרך חטא וכל דבר רע, לא יסורו ממנו, ונקראו כסילים על רדיפת התענוגים. עוד תמצא לו תועלת בשברו התאוה הגשמית, כי אם תשאלנו תאוותו דבר בליעל ועבירה, ידבר אל לבו: הן בהיתר לא אמלא תאותי, ואיך אשלח ידי באיסור? ועוד תמצא בשבירת התאוה תועלת רבה ועצומה, כי יגלה בצדק לבבו וטוב חפצו לתשובה, כי הוא מואס הטבע אשר גרם לו החטא, ובוה יתרצה אל השם יתברך וימצא חן בעיניו, וכן כתוב (תהלים נא יט) זבחי אלוקים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה. "רוח נשברה" היא הרוח הנמוכה והנכונה, ו"לב נשבר" על שבירת התאוה הגשמית, כי התאוה נתונה בלב, כמו שנאמר (שם נא ג) תאוות לבו נתתה לו. ובמזמור התשובה נאמר הקרא הזה, ובאמרו "לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה" - למדנו מזה, כי בעל התשובה מתרצה אל השם, בשבירת התאוה הגשמית, וכי זה מעיקרי התשובה. עוד תמצא לו תועלת בשברו התאוה הגשמית, כי אם תשאלנו תאוותו דבר בליעל ועבירה, ידבר אל לבו: הן בהיתר לא אמלא תאותי, ואיך אשלח ידי באיסור? ע"כ.

ועפ"ז יש לבאר דברי חז"ל (שבת קה): כך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך - ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה, והולך ועובד. רצ"ל, שמתחילה בא היצר אל האדם לשדלו בדברים ערבים, להסיר מעליו מלקיים דברי הרשות, ואם נצחו בכך, אזי קצרה הדרך להכשילו בדברים חמורים כגון לעבוד ע"ז וכד', וזהו שאמר כאן הכתוב כי תצא למלחמה וגו' במלחמת הרשות הכתוב מדבר, היינו, שחובת האדם בעולמו להלחם עם יצרו עד חורמה, בדברים שברשות, ולא דברה תורה כאן אלא כנגד יצה"ר, שדברים אלו צריכים להיות נעוצים וחרוטים בלב האדם, כי על זו הדרך מנסה היצר להכשילו ולסמא את עיניו בתחבולותיו, ועי"כ יבוא על סיפוקו הרב, ואם האדם ישכיל לדעת את דרכי תחבולותיו, אזי מבטיחו הכתוב, ונתנו ה' אלהיך בידך, רצ"ל, שיהיה לבו ברשותו, כפי שארז"ל (בראשית רבה לה י) הצדיקים לבן ברשותו, כיון שהוא לוחם בדברי הרשות, וזכה שתהא לבו ברשותו.

ובעמדינו עתה בימי חודש אלול, הוי

בתה"ק (דברים כא י) כי תצא למלחמה על איבך, ונתנו ה' אלהיך בידך וגו', ופירש"י הק' במלחמת הרשות הכתוב מדבר וכו', ולקחת לך וגו' לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. ולכאורה יש לדייק, דאם מיירי כאן במלחמת הרשות, איך מלאו לבו לצאת למלחמת רשות, ולא עוד, אלא שמקבל שכרו משלם על כך, כפי שהבטיחו התורה"ק ונתנו ה' אלהיך - בוודאי, והרי ארז"ל (תלמוד ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד) ר' שמעון בר אבא בשם ר"ח, כל הדרכים בחזקת סכנה, דמשמע שסכנה היא לאדם בשעת הלוחו בדרכים, וכש"כ בעת מלחמה?

והנראה לומר בעזר אלוה ממעל, דידיע הענין דיש לו לאדם מלחמות מצוה - ומלחמות רשות, היינו, דקיום רמ"ח מצות עשה וש"ה לא תעשה שהאדם מחוייב להלחם בה תדיר כדי לקיימה, הוי מלחמת מצוה, משא"כ כשהאדם זוכה לס"ד גדולה לקדש את נפשו ונשמתו יתר על מה שכתוב בתורה, ומגרה עליה יצריה להלחם עמו כדברי מצוה, הוי יקרא מלחמת רשות, אשר שכרו הרבה מאוד בזה ובבא, וכך ביארו הרבינו בח"י כאן בפרשתינו וז"ל: וע"ד השכל: יש בפרשה זו התעוררות ורמז על יצר הרע, כי היצר הרע משטין האדם ומחטיאו תמיד ובא אליו בדמיון א"ת להטעותו ולהכשילו בכל תאוות העולם, וזהו לשון רז"ל שאמרו, לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, ביארו לנו כי ענין פרשה זו של יפ"ת רמז הוא אל יצר הרע, ע"כ. וכן כתב הרמב"ם (הל' תשובה פ"ו הלכה ג') וז"ל: אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה, כגון, גזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו, ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההיתול ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן, מן הכל צריך לחזור בתשובה, ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה, שבזמן שאדם נשקע באלו, קשה הוא לפרוש מהם, וכן הוא אומר יעזוב רשע וגו'. ובדומה לו כתב הרבינו יונה בספרו הק' שערי תשובה (שערי אמות ל-ג) ונצטט כאן מחלקי אמרתו וז"ל: שבירת התאוה הגשמית. ישיב אל לבו כי התאוה עוללה לנפשו לחטוא ולמשוך העון בחבלי השוא, ויעשה גדר לשמור את דרך התשובה, יפרוש מן התענוגים, ולא ימשך אחר תאוותו גם בדברים המותרים, ויתנהג בדרכי הפרישות ולא יאכל רק לשובע נפשו וקיום גופו, כענין שנאמר (משלי יג כה) צדיק אוכל לשובע נפשו... כי כל זמן שהאדם הולך אחרי התאוה, נמשך אחרי תולדות החומר, וירחק מדרך הנפש המשכלת, ואז יתגבר יצרו עליו, כענין שנאמר (דברים לב טו) וישמן ישרון ויבעט. ונאמר (שם ה-י) פן תאכל

ז. זמן התפילה בצפרא דשבתא היה באיחור קצת מימות החול^[1].

ח. רבינו היה נזהר ומזהיר לבוא לתפילת שחרית בזמן הקבוע בדיוק^[2], ולא לאחר אפילו בכמה רגעים^[3].

[1] בימי החול היה קבוע זמן התפילה במנינו של רבינו לשעה שבע ומחצה בדיוק. לתפילת שבת קבע רבינו זמן מאוחר מעט (בשנים המוקדמות בשעה שמונה ושלושים בשבתות החורף ובשעה תשע בשבתות הקיץ ובשנים המאוחרות יותר בשעה שמונה בשבתות החורף ובשעה שמונה ומחצה בשבתות הקיץ) כפי שנהגו בהרבה מתפוצות ישראל כמובא ברמ"א (סימן רפ"א סעיף א'): ונוהגים שבשבת מאחרין יותר לבא לבית הכנסת מבחול משום דבתמיד של ימות החול נאמר 'בבוקר', ואצל שבת נאמר 'וביום השבת' דמשמע איחור (מרדכי פרק כ"ב דשבת). ובסידור הר"ש מגרמייזא: ואתה קדוש יוש"ב תהל'ת ישראל ס"ת שבת, יושב לשון המתנה, שהקב"ה כביכול ממתין בצפרא דשבתא לישראל המתאחרים בתפילתם, וכ"כ במגלה עמוקות (פ' ויצא).

מספר הרה"ח ר' ישראל פולק שליט"א: רבינו הדבר חיים ז"ע הסביר לי פעם בטוב טעם מדוע אצל חסידים נהגו לאחר ביום השבת את התפילה: האברך חוזר מה'טיש' בשעה אחת בלילה בליל שבת, נרדם עם גב שבור ובקושי ישן מספר שעות, והוא כבר צריך להשכים קום וללכת לטבול במקווה ולהתכונן בלימוד התורה לתפילת השבת ולהתפלל, ולאחר התפילה, בדרך כלל קרוב לשעות הצהריים, רץ לביתו בכדי לקיים את סעודת השבת, ולאחר מכן מניח הוא את ראשו לשעה - שעתיים. נו, מתי יש לו פנאי לטייל ברחוב עם ב"ב ולהביט חלילה ביום השבת בחלונות הראווה ברחובה של עיר. לעומת זאת אלו שכבר סיימו את תפילת השבת כבר בשעה תשע בבוקר, מה יעשו כל היום, אם לא לטייל אחר הצהריים עם ב"ב ברחובה של עיר ולהסיח דעת חלילה מקדושת השבת... הרבי הסביר לי שזהו אחד מיסודות החסידות שצריך להזהר שלא להסיח דעת מקדושת השבת, ומהאי טעמא איחרו החסידים את התפילה ביום השבת. [טעם נוסף אמר רבינו בשם אביו זי"ע, שמסיימים התפילה מאוחר כדי שלא יהיה זמן לפטפט דברים בטלים].

מספר מורינו הגה"צ רבי ישראל שליט"א: בתקופה האחרונה לחיי אאמו"ר הקוה"ט זי"ע"א כשגופו היה מיוסר והיה חלוש ביותר אירע מספר פעמים שנעמד להתפלל בשעה מאוחרת ממה שהיה רגיל בכל שנותיו, וראיתי על פניו את הכאב והצער הנורא שהיה לו. ניסיתי להפיס דעתו ואמרתי שהרבה צדיקים היו מתפללים בשעה כזאת. אולם הדבר לא השקיט את רוחו ונענה לי בגודל ענוותנותו ושפלות רוחו: הנה, אמרת נכון, גרויסע רבי'ס כך עשו ומה לי ולהם... וכן מספר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מירושלים: פעם נעמד להתפלל בשעה מאוחרת ממה שהיה רגיל בכל שנותיו, וראיתי על פניו את הכאב והצער הנורא שהיה לו. ניסיתי להפיס דעתו ואמרתי שיש כאלו שהולכים להתפלל בשעה כזאת ענה לי "נכון, בחוץ לארץ".

[ברשימות הרה"ג אברהם גראס שליט"א מובא: פעם שח לי אאמו"ר זצוק"ל בזה"ל: אני הייתי רוצה להתפלל כל יום תפילת שחרית עם הנץ החמה אלא מכמה סיבות איני נוהג כן, וברוך ה' שהנני נוהג כן יום אחד בשנה - בחג השבועות החל משנת ת"ש"ס.]

[2] מן הענין לצטט משיחת קודש שאמר רבינו זי"ע (ערב שביעי של פסח תש"ן) בביהמ"ד בירושלים: ...רצוני לעורר על הנהגה שמקורה בהלכה, הנהגה שהנהיגו חז"ל, ואשר גדולי עולם שמו על זה דגש ביותר, והיינו להגיע בכל פעם בזמן לכל התפילות, ולמען ידעו שזמן הנקבע צריך להיות מדויק, שהרי היסוד של הזמנים הוא בהלכה ובחז"ל, וכדחז"ל גבי קרבנות שהיה להם זמן קבוע, ודוגמא לכך יש להביא אף מענייניא דיומא שאת הפסח אוכלים בזמן קבוע עד חצות, וכן נמי זמן תפילה, זמן קר"ש, שב"ק וימים טובים וכו' לכולם יש זמן קבוע להם במועדם, וא"כ הרי שזמנים שנקבעו מפי חז"ל אינם ענין של דייקנות יתר, כדשגור בלשון בנ"א הוא יותר דייקן והוא פחות דייקן, אלא תורת הזמנים קבעו לנו חז"ל והם נקבעו להלכה. וכפי שישנם הלכות חמורות בדאורייתא אשר תלוים בזמנים, אשר ללא הקפדה על כך עלולים ח"ו לעבור על איסורי תורה. וממילא אין לזלזל כלל בזמנים. ואני אומר לכם שאדם אשר הולך לפי הזמן, יש לו בעז"ה ברכה, וסיעתא דשמיא בכל מהלך סדר היום שלו, והוא אשר יכול להספיק הרבה, והאדם אשר מתנהג לפי המצב אשר נוח לו ואינו משתדל לחיות לפי הזמן כדבעי, הוא יכול להפסיד ולאחר ולשכוח, כמובן שאין הכוונה לאונס וסיבות היוצאים מן הכלל אלא באופן כללי ותמידי, וכפי שאמרנו כבר לעיל שאין זו הנהגה שלי אלא הכל מיוסד מהררי קודש מקדמת דנא.

וכה היו דבריו בשיחת קדשו (ר"ה שבת תשנ"ה): ואף ששוהים בליל ש"ק בטיש עד שעה מאוחרת, מ"מ ראוי להקדים לבוא לביהמ"ד לפני התפילה להתכונן ע"י לימוד לתפילה, והמוציאות היא בדרך כלל שמי שאינו בא לטיש בליל ש"ק הוא מאחר תמיד לתפילה והוא אף מדבר בעת התפילה, ואילו אותם הבאים לטיש מצוי אצלם יותר שיחושו אימתא דשבתא, וכאשר חשים אימה מקדושת השבת ודאי שהזמן שלפני התפילה נראה אחרת לחלוטין וכפועל יוצא מזה אף התפילה היא באופן נעלה ומרומם לאין ערוך אל מול מי שאינו זוכה לחוש.

[3] כנודע היה רבינו זי"ע מקפיד תמיד לדייק בזמן, בפרט בדברים שיש בזה משום טירחא דציבורא, והיה מייקר כל רגע, והיה מרגלא בפומיה לספר מהגה"ק החתם סופר זי"ע, שפעם ראה בפרשבורג אנשים משחקים בקלפים והתפלא מאוד. אמרו לו שהם מנסים 'להעביר את הזמן'. אמר להם החת"ס, אני מחפש זמן ואין לי די, ואילו מבלי עולם מחפשים איך להעביר את הזמן, אולי יתנו לי קצת מהזמן שלהם. [וכהגדרת הגה"ח רבי מרדכי גרליץ שליט"א בימי השבעה על רבינו זי"ע שהדבר השני שרבינו פחד ממנו אחרי הרבש"ע היה השעון].

ופעם אמר רבינו זי"ע: צר לי על אנשי חינוך ראשי ישיבות ומשגיחים וכדומה שאינם מקפידים על הזמן, ואינם מבינים את גודל ההשפעה החינוכית השלילית שיש לכך שהם מאחרים.

כאשר אחד ממחותניו של רבינו זי"ע הביע בפניו התפעלותו על עמידתו בזמנים והקפדתו לא לגרום ח"ו טירחא דציבורא, השיב לו רבינו בדרך צחות: על דבר זה התפלל כבר משה רבינו ע"ה, כשביקש בעד כלל ישראל (במדבר כו, טו-יז): יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה, אשר יצא לפניו ואשר לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה. הצדיק צריך להיות כמו רועה הצאן שאינו מניחם לבד, אלא 'אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניו', שאנשים יידעו מתי הוא יוצא ומתי הוא בא, ולא יעמדו וימתו עליו במשך שעות. (מפי הרב יחיאל יהושע רבינוביץ שליט"א חתן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מירושלים).

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

נדבת ידידנו הנכבד
הר"ר חיים מרדכי בוקצין הי"ו
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבת תחי'
יה"ר שיוכו לרווחת רוב נחת דקדושה
ממנו ומכל יוצי"ח מתוך כט"ס.

נדבת ידידנו הנכבד
הרה"צ אהרן טייטלבוים שליט"א
לרגל השמחה השרויה במעונו
בנישואי בנו שיחי'
החתן שמעון מנחם מנדל ניי"ו
יה"ר שיוכו לרווחת רוב נחת דקדושה
ממנו ומכל יוצי"ח מתוך כט"ס.

מזל"א טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח אברהם מנשה הלטובסקי שליט"א לרגל שמחת אירוסי הנכד	הרה"צ אהרן טייטלבוים שליט"א לרגל שמחת נישואי הבן
הרה"ח יעקב ויטריאול הי"ו לרגל שמחת אירוסי הנכד	הרה"ח משה זלמן רובינפיין הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת
הרה"ח נפתלי צבי פרנקל הי"ו לרגל שמחת אירוסי הנכדה	הרה"ח שמואל דוד הרש הי"ו לרגל שמחת אירוסי הבן
הרה"ח אברהם ברנד הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד	הרה"ח אליעזר ויטריאול שליט"א לרגל שמחת אירוסי הבן
הרה"ח דוד נחום בוקצין הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכדה	הרה"ח יחזקאל פרנקל הי"ו לרגל שמחת אירוסי הבת
הרה"ח זכריה דוד בר"ח ולס הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן	הר"ר חיים מרדכי בוקצין הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שיוכו לראות מהם ומכל יוצי"ח רוב נחת ותענוג דקדושה
כעתירת קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

בית מדרש הגדול לתורה ולתפילה
שער התפילה
דחסידי נדבורנה ביתר
בגשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לכוונן את בית השם

לקראת הימים הנוראים הבאים עלינו לטובה
ימכרו מקומות בבית מדרשינו
ע"מ שנוכל להתארגן כראוי לטובת המתפללים

מחיר מקום בבית המדרש:

מקום ראשון לגברים ולעו"ג 250 ₪
כל מקום נוסף לילד או בחור 180 ₪

עדיפות למקום ראשון תינתן למתפללים הקבועים בבית מדרשינו.
בשורות הראשונות ניתן לקנות מקום אחד בלבד.

המכירה בעמדת נדרים פלוס
או בנדרים פון 03-7630585 שלוחה 4446
ניתן לשלם עד 3 תשלומים

לאחר התשלום יהיה ניתן לבחור מקום אצל הר"ר קלמן דושינסקי

222 ט"ו תמוז ו'תשפ"ג
מכירת

טל: 02-6334468 פקס: 02-6334467 רח' צדקה 3 גבעה א' ביתר עילית

שמחת בית נדבורנה ביתר

העעש
שמחת נישואי בת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

לקהל אנ"ש די בכל אתר ואתר הע"י.
הגיע עת דודים - שמחת הכלולות של בת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, זכות היא
לנו להשתתף ולקחת חבל בשמחת בית אדונו מורינו ורבינו שליט"א, להגיש כולנו
כאחד "דורון דרשה" אל מול פני הקודש, להכתב ולהזכר באגודה אחת ב"קויטל
הכללי" להעלות לזכרון לטובה ולברכה לישועה ולנחמה בעת מעמד החופה.

הננו להזכיר לכל מי שעדיין לא הצטרף,
שבימים הללו ניתן עדיין לפנות להעוסקים במלאכת הק'
ולהכתב בקויטל הכללי.

קהל אנ"ש ידידנו ואוהדינו
יזכו להשתתף ב"פדיון נפש"
בסך 1800 ש"ח

נא ליצור קשר עם הנציגים:
הר"ר מרדכי משי זהב הי"ו 054-8480233
הר"ר משה זופניק הי"ו 054-8456017
בברכה הוועדה המכינה

המשך הכנה לתפילה וזמן תפילה מעמוד ג'

ובהזדמנות אחרת התבטא רבנו ואמר: איך קען דאווענען א גאנצן טאג אבער
נישט אויף יענעמ'ס חשבון (יכולני להתפלל כל היום אבל לא על חשבון הזולת).
פעם במוצאי שבת בעת קבלת קהל, שאל רבינו זי"ע את אחד מאנ"ש: האם
היית בתפילת שחרית היום בבוקר? - הן. מתי באת? - תיכף אחר הברכות. הכיצד
לא ראיתך? ענה הלה שבלייל שב"ק היתה לו איזו שאלה בהלכה ובבוקר בעת
התפילה מצא בהיכל הטיש הסמוך לבית המדרש את הספר העוסק בענין ועיין
בו זמן ממושך עד ששמע הקדיש של ישתבח ורץ לביהמ"ד. אמר לו רבינו: אין זה
נחשב שהיית בביהמ"ד, כי זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד, בכל השבת יש זמן
לברר ההלכה ולא בעת התפילה, ובכלל אין להסתובב בחוץ בעת התפילה, שהרי
עומדים לפני רבון כל העולמים!